

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Reverendissimo Patri, Amplissimo Præsvli, Domino Domino Christophoro
Celeberrimi & Antiquissimi Monasterii Nereshemiensis SS. Vdalrici Et
Afræ, Ordinis S. Benedicti Abbati Vigilantissimo, Domino meo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49251)

REVERENDISSIMO

P A T R I,

AMPLISSIMO PRÆSVLI,

DOMINO DOMINO,

CHRISTOPHORO

Celeberrimi & Antiquissimi

MONASTERII NERESHEMIENSIS

SS. VD ALRICI ET AFRÆ,

ORDINIS S. BENEDICTI

Abbati Vigilantissimo,

DOMINO MEO GRATIOSO.

 Dest tandem, REVERENDISSIME & AMPLISSIME PRÆSUL, honori, venerationique Tuæ tum meis, tum aliorum ardentissimis votis jam pridem destinatus; jam pridem quoque ingentibus Tuis in me, aliisque meritis debitus Libellus, tantòque avidius Reverendissimis Tuis Manibus se insinuat, quantò pluribus, efficacioribusque motivis, titulisque à TE vendicatum sese agnoscit. Si enim tres plerumque in Patronis quibus libros à se conscriptos inscribere, dedicare-

OMI
EPISTOLA

caréque solent Authores, conditiones, doctus
que requirunt; Sapiéntiam scilicet, Prudentiamque, quâ librum sibi dedicatum juxta ritum ponderent, æstiméntque; Auctoritatem, dignitatémque, quâ eundem illustrent atque defendant: Benevolentiam denique, humanitatémque, quâ facilè, promptè, graciosè que ipsum excipiant, ac amplectantur; quid merità in Patronum T E hujus, quantumque tenuis, mei libelli adsciscam, ac eligam in quo omnes has commemoratas doctes perfectissimè collectas, atque expressas esse adverto.

Si enim Sapiéntiam, Prudentiamque primum desiderem, quantum utrâque polleas, & excellas, testatur imprimis tum singularis ætus, quo Literatos Viros amplecteris; tum prudentissima Crisis, quâ eorundem labores & elucubrationes dijudicare, & collaudare coeuevisti. Testatur laudabilis ille eonatus, quo ut Studiorum excites fervorem, Scholas tam Philosophicas, quàm Theologicas in Celebratissimo Tuo Monasterio non solum erexisti, verum etiam propugnatis imperio ac sumptibus non semel bene longis, doctis que impressis libris illustriores effecisti, eo sanè profectu commendatione, quem ego ipse cum venerabilibus Collegis meis semel, iterumque oculis

DEDICATORIA.

us, auritusque testis non sine insigni solatio
insexi, atque gustavi. Testantur & ipsi Pa-
ternæ Tuæ Curæ, Vigilantiæque commissi Re-
ligiosi, qui ob raram Tuam atque perspectam
Prudentiam Te ex alieno Monasterio postula-
tum, in Abbatem suum unanimi voto atque
consensu elegerunt, & dum tam disciplinam
Religiosam, quàm Oeconomiam domesticam
præclarè à Te restauratam advertunt, electio-
nis suæ fructus singulari cum gaudio, gratula-
tionèque degustant. Testantur quoque Sæcu-
lars Tui Subditi, quos non minùs consilio &
ratione, quàm Authoritate, Potestatéque re-
gere; & non ad temporalia magis, quàm spi-
ritualia atque æterna bona, lucrâque compa-
randa adjuvare, & excitare conaris. Testan-
tur denique omnes, quibus eâdem Sapientia
Tuâ, Prudentiâque per familiarem, jucundâm-
que conversationem frui licuit, qui ad eò se eâ-
dem delectatos fatentur, ut felices se putent, si
ejusdem suavissimos fructus quàm creberrimè
degustare liceat.

Authoritatem porro, dignitatèmq; si con-
siderem, quidni eam quoque singularem, ma-
ximâmq; Tibi convenire pronuntiem, ut
quem virtutibus, quæ teste, mellifluo Doctore
Bernardo, unica, verissimâque gloriæ, autho-
ritatisque radix sunt, unde quaque ornatissi-

EPISTOLA

mum esse conspicio. Possem equidem fingere
 laudem Tuam & eximiam erga DEUM, Celi-
 tesque Religionem commemorare, quã non
 modò templorum, altariũque, quorum no-
 vem non ita pridem haud exiguis sumptibus
 erigi, ac consecrari procurãsti, ornatum &
 munditiem studiosissimè promovere, & augere;
 verum etiam, ut publica divini cultus exer-
 citia decenter, graviter ac fructuosè peragan-
 tur, non imperio magis, quàm exemplo, præ-
 sentiãque Tua efficere conaris. Possem in-
 signem Tuam in regendis Subditis Vigilantiam
 & Sollicitudinem deprædicare, quã non
 modò Religiosam disciplinam constanter, &
 efficaciter urgere, sed ad summam etiam per-
 fectionem animas curæ Tuæ commissas, consi-
 liis, adhortationibus, & exemplis provehere
 studes. Possem profundissimam Tuam intel-
 tot, tantòsque honorum gradus, ad quos præ-
 claræ dotes, & merita Tua Te evexerunt, ob-
 missionem atque modestiam commendare, quã
 ita Domesticis Tuis imperas, & præes, ut præ-
 clarum illud Siracidis monitum: *Rectorem Te
 posuerunt? noli extolli, esto in illis, quasi unus ex
 ipsis*: altissimè pectori Tuo insculptum videatur.
 Possem raram Tuam erga Externos comitatem
 & benevolentiam, liberalissimam erga Pere-

DEDICATORIA.

grinos ac Hospites hospitalitatem, profusam
erga pauperes atque egenos misericordiam ac
liberalitatem, teneram erga afflictos commise-
rationem, generosam in tribulationibus per-
ferendis patientiam, invictam inter adversos
casus constantiam, & perpetuam denique in-
ter exortas tempestates tranquillæ mentis fere-
nitatem extollere, nisi Modestia Tua Oratorum
me imitari morem cogeret, qui Pictores æmu-
lati, Rhetoricis suis verborum, figurarumque
coloribus ea solum, quæ scopo, propositoque
suo magis congrua apparent, illustrasse con-
tenti, alia omnia, quæ vel penicillo facundiæ
sue pro dignitate exprimere se posse diffidunt;
vel certè sine verecundia illius, quem prædica-
re constituerunt, propalari non posse judicant,
obducto silentii velo prudenter abscondunt. U-
nicum ergo, qui scopo meo magis conveniens
videtur, in expiandis Peccatorum mentibus
Zelum & Dexteritatem Tuam cum Venia Tua
liceat paulò apertiùs prædicare, & Junioribus,
minúsque exercitatis Confessariis, quorum in
commodum hæc Instructio præcipuè à me
composita est, atque vulgata, velut pulcherri-
mum & exactissimum Prototypum, quod imi-
tentur, proponere; si enim ii, qui Confessario-
rum munus, & dignitatem brevi quodam, &
compendioso elogio exprimere conati sunt,

EPISTOLA

non immeritò eos Samaritano, quem apud Sa-
 cratissimum Evangelistam Lucam Servator ip-
 genuinis Coloribus depinxit, similes esse; ac
 que adeò vulneratum à Latronibus infernali-
 bus, ac semivivum relictum Peccatorem non
 modò magna cum charitate, benevolentiaque
 amplecti, sed etiam accepta vulnera infuso Sa-
 cramentalis absolutionis vino, & benigna, ef-
 ficacisque adhortationis oleo curare debere con-
 tendunt; quidni TE omnes veri Samaritani,
 atque adeò etiam Confessarii partes perfectissi-
 me explevisse asseram, qui non tantum eotem-
 pore, quo ex Celeberrimo ac Imperiali Mo-
 nasterio SS. UDAERICI & APRÆ, cui per Re-
 ligiosam Professionem adscriptus fueras, ad fa-
 mosissimam, miraculisque quamplurimis illu-
 stre S. Leonardi in Liezheim Ecclesiam (in
 qua creberrima, imò assidua animorum ex-
 piandorum offertur occasio) regendam trans-
 latus es; sed eo etiam, quo ad Insulam postula-
 tus, atque in dignissimum Celeberrimi & An-
 tiquissimi Nereshemienfis Monasterii Abbatem
 consecratus es, magna cum voluptate, alacri-
 tate, ac constantia Sacrum Tribunal frequen-
 tare, & non modò Peccatores ad TE accurren-
 tes magna cum charitate, Zelòque excipere
 verum etiam eorundem vulneribus saluberrimum
 efficacis curationis vinum, oleumque

DEDICATORIA.

suavissimæ consolationis, exemplo tantò illustriori, quantò rariori, infundere consuevisti. Benevolentiam denique, & gratiosam Beneficentiam Tuam si perpendam, tot sanè, tantisque eam tum erga me, tum erga cæteros Collegas meos argumentis comprobâsti, ut ingrati animi turpissimam notam incurrisse jure merito censerî possemus, si non aliquod saltem vicissim grati, & Beneficiorum tantorum memoris animi documentum exhibere studeremus. Hanc certè ob causam potissimùm hunc TIBI Libellum utilitate magis, quàm tractatione argumenti æstimandum, debita cum Reverentia atque submissione dicare, dedicarèque sum ausus, minimè ambigens, TE, qui tanta hæcenus Benevolentiam me, atque Collegas meos es amplexus, etiam tenue hoc Opusculum Nominis Tui Amplissimi honori, venerationique consecratum pari humanitate accepturum; ita sanè & ardentè desidero, & demissè abs TE peto, ut, dum hunc ipsum Libellum à TE non tam magnitudinem ac præstantiam Operis, quàm Authoris sincerissimum affectum atque intentionem considerante, optatâ benevolentiam acceptum fuisse intellexero, non vano omine conjiciam, augurèrque, etiam illos, in quorum utilitatem, gratiamque à me conscriptus est, pari eundem benevolentia, aviditateque acceptu-

EPIST. DEDICATORIA.

cepturos, doctrinasque in eo contentas juxta pulcherrimum Tuum exemplum non sinemagno suo ac suorum Pœnitentum commodo, solatioque studiosè observaturos. Quod dum exspecto, speroque, interea, ut DEUS ter Optimus Maximus in suam majorem gloriam, Tuique Celeberrimi Monasterij, actotius Sanctissimi Ordinis Ornamentum atque Præsidium, REVERENDISSIMAM DOMINATIONEM TUAM, quàm diutissimè salvam & incolumem conservare dignetur, ex animo voto, precorque Dilingæ. Duodecimo Calendas Martij, ipsissimo scilicet Sanctissimi Patris ac Fundatoris Tui festo die. Anno post Christum natum M. DC. LXXVII.

**R.^{mæ} & Amplissimæ
Dominationis Tuæ**

Infimus Servus

**TOBIAS LOHNES
Soc. JESU.**